

צות את הלהיט הקייצי.
בעייה אחרת שבה נתקלים בעלי סככות האבטיחים מדי שנה מחדש, היא בעיית המחיר. כדי למנוע תחרות, קיים מעין איגוד בלתי־רישמי של בעלי־הסככות ה־ גדולות באזור תל־אביב, והוא קבע כי השנה יהיה המחיר לירה וחצי לקילוגרם אחד של אבטיח מתוק וטעים. אלה מבין בעלי־הסככות שאינם משתייכים ל"עילית" של מוכרי האבטיחים, מוכרים אותם אב־ טיחים במחיר של שתי לירות לקילוגרם ואף יותר. בגלל זה באים אליהם פחות. מסביר אלברט.

אין כאן מקום לזוה. דבר המלך, המבטיח שהאבטיחים אצלו הם הגדולים והיפים ביותר. השלטים המוארים מכריזים למר־ חוק: "רבינוביץ שם לנו מיסים, וקדוש שם אבטיחים!" או: "כשהיא לא רוצה ועושה צרות, אבטיח אצל קדוש... והיא תדרוש עוד ועוד..."
בסככות־האבטיחים של קדוש אפשר לש־ בת ואכול במקום. רוב הסככות האחרות אינן מציעות שירות שכזה ללקוחותיהן. ב־ רוב הסככות, לצדי הדרכים, מציבים על דוכנים רחבים את היצע האבטיחים וה־ אנשים, העוברים במכוניותיהם, יכולים

הכרם של משה קדוש

טככה זו, לצד הכביש לבתי־ים, שיכללה את בשורת האבטיח. מי שמגיע אליה ומצאה סגורה — או מי שזקוק לכמויות גדולות יותר, אין לו אלא לטלפן, והאבטיחים מגיעים אליו אכספרט הביתה. למטה: בעלי־הסככה, אלברט מגריטו, בפעולה על רקע כרוה מסרט.

הזמנות בטלפון

המיסחר בשוק האבטיחים בנתניה מת־ רחש בדרך־כלל בלילות. לפנות־בוקר מגיעות המשאיות, מעמיסות את האבטי־ חים ופורקות אותם בסככה המתאימה. תופעה אחרת הקשורה בסככות האבטי־ חים היא הלינה בהם. קדוש, למשל, עוקר לתקופת הקיץ לסככה שלו עם כל בני־ מישפתו. "הקמנו חדרים ליד הסככה, וכולם ישנים כאן. תאמין לי, אין מקום יותר נוח מזה. אוויר נקי, חופש. כולם מרוצים. נכון?" שואל קדוש את מי־ שחמו, הסובבת אותו, והכל עונים: "אמן!" שני סוגים עיקריים של אבטיחים אפשר למצוא בסככות. הסוג האחד הוא אבטיחי ה"בייבי" הקטנים והעגולים. הסוג השני הוא "פלורידה", המוארכים והגדולים. אב־ טיחים אלה נורעו על־פי שיטה אמריק־ אית.

לבחור לעצמם אבטיח "על הסכין" ולקחת אותו הביתה.

בעל סככות־האבטיחים גדולה בדרך בתי־ ים, אלברט מגריטו, גולל לפני לקוחותיו את תולדות מוסד סככות־האבטיחים: "ב־ התחלה היו סתם סככות מפוזרות לצדי כבישים ראשיים. אחריכך התחילה, אופ־ נת קדוש, אם בא בן־אדם עם חבריה שלו ולא רוצה לסחוב אבטיח גדול הביר־ תה, אבל רוצה לאכול אבטיח, מה עושים? התחילו לשים בסככה, שגדלה והתרחבה בהתאם, שולחנות כיסאות ומקרר. אנשים רוצים לשבת, לשמוע מוסיקה, לדבר עם החברה ולאכול אבטיח.

"בייבי" פלורידה

וכל השאר

ב"על־הסככה צריך לתת להם התני־ אים האלה, אחרת לא יבואו אליו. ככה צמחו סככות־האבטיחים המודרניות." היום נראות סככות־האבטיחים כמועדוני־ לילה־וואט. הדוכנים עמוסים לעייפה באב־ טיחים מכל הסוגים וכל הגדלים, והרקע ססגוני וציבעוני. האופנה האחרונה האחר־ נה היא קישוט הסככות בכרוזת־פירסומת של סרטים.

מספר אלבר מגריטו: "אני מביא את האבטיחים מנתניה, שם יש כל קיץ שוק אבטיחים, כולם באים וקונים. חלק מה־ אבטיחים אני שם בסככה. חלק אחר אני מעמים על עגלות, שמסחובות בעיר ומפי־

